

Druhý plackový festival

na sroubku v Dolním Žukově 9.12.2017

- V sobotu 9.12.2017 jsme se sjeli do Dolního Žukova z celého okolí – od Třince, od Frýdku-Místku, z Českého Těšína, z Karviné a z Havířova, a to v hojném počtu 22 lidiček ve věku od 5 do 80 let.
- Pozvání přišlo od Ivy a Víti ze sroubku v Dolním Žukově.
- Ve správném vesnickém stavení nemohou chybět pravá nefalšovaná kamna a na těch se v našem kraji odjakživa pekly bramborové placky.
- **Co jsou to placky na „blaše“?**
- Je to slezské lidové jídlo našich babiček a dědečků. Tady v horách se toho moc neurodilo, ale brambory na podzim sklidili v každé chalupě.
- Brambory se utrou na struhadle, přidá se sůl, trocha mouky a vajíčko. Celé se to rozmíchá a šup s tím na plotnu kamen, neboli „blachu“. Samozřejmě na sucho (omastek byl vzácný).
- Aby to lépe klouzalo do krku, dávají se na upečené placky nejrůznější dobroty. Jedí se na sladko i na slano: se „špyrkou“ (škvarkami), s vaječninou, s bryndzou, s „kurmonkou“, se smetanou, s povidly – fantazii se zde meze nekladou.
- Aha, co je to „kurmonka“? Na tuku osmažená cibulka do které se přidá litr mléka se třemi zakvedlanými vajíčky a třemi lžicemi hladké mouky. Celé se to přivede k varu a míchá se to, až to zhoustne. A levné a syté jídlo je na stole.
- Takže přidáváme pár fotek, ta nejzajímavější je na konci!

Já se těším!

Odborná práce s bramborami.

Společná příprava.

Už se to peče !

Hudba je naše radost a život.

No a jdeme se bavit..

Trocha rytmu.

Profouknout plíce.

Rozehřívka tancem.

Placek není nikdy dost.

A už zase hlad? Tak šup zpátky ke krmítku.

Věrka má housle a Ilona kytaru.

**Máme radost ze zpívání lidových písní a
zkoušíme různé hudební nástroje.**

Tady je Franta se svou koncovkou.

Ludmila s kytarou a Markéta s ukulele.

A tady nám vyrůstá nová hudební generace.

Iva a její bodhrán.

No řekni, není to nádhera?

Bubnuje každý kdo ještě nemá omláčené ruce.

A na závěr ta slibovaná libůstka.

Myslíte si, že tato činnost, kterou děláme pro sebe a pro naši radost je bez odezvy jemnohmotného světa, světa našich Světlych Předků a Bohů? Nikoliv. Podívejte se pořádně na poslední snímek a uvidíte malé světelné kuličky. Kdo si myslíte, že to je?

Ano, tyto světelné bytůstky s námi sdílejí naši společnou radost. Jsou rády, že nekoukáme na televizi, neposloucháme rádio a nečteme noviny, ale tvoříme a radujeme se.

A totéž přejeme všem našim sestrám a bratrům.
Věřte, ŽE TO STOJÍ ZA TO.